

INNOVATIVE SCIENTIFIC RESEARCH: THEORY, METHODOLOGY, PRACTICE

Proceedings of the I International Scientific and Practical Conference

Boston, USA
September 03 – 06, 2024

UDC 01.1

The 1st International scientific and practical conference “Innovative scientific research: theory, methodology, practice” (September 03 – 06, 2024) Boston, USA. International Science Group. 2024. 289 p.

ISBN – 979-8-89504-815-3

DOI – 10.46299/ISG.2024.2.1

EDITORIAL BOARD

<u>Pluzhnik Elena</u>	Professor of the Department of Criminal Law and Criminology Odessa State University of Internal Affairs Candidate of Law, Associate Professor
<u>Liudmyla Polyvana</u>	Department of accounting, Audit and Taxation, State Biotechnological University, Kharkiv, Ukraine
<u>Mushenyk Iryna</u>	Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of Mathematical Disciplines, Informatics and Modeling. Podolsk State Agrarian Technical University
<u>Prudka Liudmyla</u>	Odessa State University of Internal Affairs, Associate Professor of Criminology and Psychology Department
<u>Marchenko Dmytro</u>	PhD, Associate Professor, Lecturer, Deputy Dean on Academic Affairs Faculty of Engineering and Energy
<u>Harchenko Roman</u>	Candidate of Technical Sciences, specialty 05.22.20 - operation and repair of vehicles.
<u>Belei Svitlana</u>	Ph.D., Associate Professor, Department of Economics and Security of Enterprise
<u>Lidiya Parashchuk</u>	PhD in specialty 05.17.11 "Technology of refractory non-metallic materials"
<u>Levon Mariia</u>	Candidate of Medical Sciences, Associate Professor, Scientific direction - morphology of the human digestive system
<u>Hubal Halyna Mykolaiivna</u>	Ph.D. in Physical and Mathematical Sciences, Associate Professor

24.	Човганюк О.С., Василечко М.М., Гаман І.О., Кочержат О.І., Вацеба Б.Р. СУДИННИЙ ВІК У ПАЦІЄНТІВ З МЕТАБОЛІЧНИМ СИНДРОМОМ	147
25.	Щегольова М.Г. ОЦІНКА ЕЛЕКТРОХІМІЧНОЇ СУМІСНОСТІ ДЕЯКИХ ОРТОДОНТИЧНИХ ВИРОБІВ	150
PEDAGOGY		
26.	Gavrysh I., Shcherbakova O., Kholobina O. UKRAINIAN FOLK SONG AS A MEANS OF PRESCHOOL EDUCATION	154
27.	Tsyhanenko O. INNOVATIVE APPROACHES TO TEACHING A FOREIGN LANGUAGE IN A MODERN INSTITUTION OF HIGHER EDUCATION	157
28.	Казачінер О.С., Бойчук Ю.Д. КЛАСНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ ЯК СТРАТЕГІЯ ПІДГОТОВКА ОСВІТНЬОГО ПРОСТОРУ ДЛЯ НАВЧАННЯ ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ПОТРЕБАМИ	159
29.	Карнаухова А., Кононенко О. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙ ПЕДАГОГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ	162
PHILOLOGY		
30.	Машакова А.К. ҚАЗАҚСТАН ӘДЕБИЕТІНІҢ ТҮРКІ ӘЛЕМІНДЕ ҚАБЫЛДАНУЫ	172
PHYSICAL AND MATHEMATICAL SCIENCES		
31.	Трифанов В., Луценко В., Соболяк О., Ло Иян ВПЛИВ МЕТЕОРОЛОГІЧНИХ ФАКТОРІВ НА ПОХИБКИ ВИЗНАЧЕННЯ ПЕЛЕНГУ ОБ'ЄКТІВ ЗА ЇХ АКУСТИЧНИМИ ШУМАМИ	177

ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙ ПЕДАГОГІЧНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ

Карнаухова Антоніна,
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри дошкільної освіти
Київський столичний університет імені Бориса Грінченка

Кононенко Олена,
директор ЗДО № 61, м.Київ

Технологічні процеси, які відбуваються сьогодні стрімко проникають у життя сучасних людей. Здавалося б нові форми і методи, які використовують люди у своїй діяльності, зокрема і у педагогічній, через 5 років стають не те що базисом, а в деяких моментах і застарілим минулим. Теж саме відбувається і в освіті, зокрема і в дошкільній. Ще донедавна застосування відеороликів та презентацій вихователями було новинкою і чудовим засобом для освітньої взаємодії з дітьми дошкільного віку, тепер вони вже є сталими і інновацією вже є: формування у дітей цифрової компетентності, про що зазначено у Державному стандарті дошкільної освіти. Це означає, що закладам дошкільної освіти дедалі частіше доводитиметься стикатися із інноваціями і впроваджувати їх в освітній процес дошкільної освіти. Саме для цього і призначений інноваційний педагогічний менеджмент. Інноваційний педагогічний менеджмент передбачає використання новітніх технологій, відкриття нових педагогічних технологій, створення нових програм, методик і форм освітньої взаємодії, що спрямований на реалізацію стратегічних та тактичних завдань, які дозволяють підвищити ефективність освітнього процесу і забезпечити якісний розвиток дітей дошкільного віку відповідно до сучасних вимог.

За останні роки до інновацій значно зріс інтерес науковців, що досліджували різні аспекти, а саме: інновації в освіті (М. Поташник, К. Ангеловські, В. Паламарчук, О. Пехота, О. Попова, О. Савченко, Г. Селевко, Н. Юсуфбекова); інноваційна діяльність педагога (В. Афанасьєв, М. Гузик, Л. Даниленко, В. Докучаєва, І. Зязюн, Л. Подимова, В. Сластьонін); формування готовності педагогів до інноваційної діяльності (Л. Ващенко, Л. Даниленко, І. Дичківська, Н. Клокар, О. Козлова, К. Макагон, В. Урусський); створення інноваційного освітнього середовища (Л. Ващенко, Т. Водолазська, Н. Гавриш, І. Підласий); інноваційна діяльність закладу освіти (О. Кияшко, Н. Клокар, К. Крутій, А. Харківська); інноваційна діяльність керівників закладів освіти (А. Бакурадзе, Л. Даниленко, В. Малихіна, Н. Погрібна, В. Слободчиков, Т. Сорочан, Н. Шуст).

Однією із таких інновацій є STREAM проекти у закладі дошкільної освіти. STREAM-освіта – новий інтеграційний підхід до розвитку й виховання дітей. Цей напрям освіти інтегрує в собі завдання з формування у дітей загальних

наукових уявлень про світ; ознайомлення їх з інформаційно-комунікаційними технологіями; розвиток уміння експериментувати, конструювати; розвиток у дітей основ опрацювання змісту тексту, грамоти, математики, а також різних видів мистецтва. Однак питання використання інновацій педагогічного менеджменту в діяльності закладу дошкільної освіти, зокрема для впровадження STREAM проєктів у закладі дошкільної освіти потребує більш ґрунтовних досліджень.

Інноваційний менеджмент, у нашому розумінні – це галузь управлінської науки та практики, спрямована на розробку та реалізацію стратегій управління інноваційними процесами в організаціях, яка включає в себе комплекс принципів, методів і форм управління, спрямованих на створення сприятливих умов для розвитку інноваційної діяльності та забезпечення її ефективності. Інноваційний менеджмент фокусується на розвитку і впровадженні інноваційних стратегій, що стає пріоритетом для вищого рівня управління організацією. Його завдання включає в себе не лише реалізацію нових продуктів чи послуг, а й розробку інноваційних методів та форм в управлінні, сприяючи узгодженому розвитку та досягненню стратегічних цілей.

Менеджмент освітніх інновацій є частиною загального менеджменту і представляє собою систематичний процес управління, спрямований на вплив суб'єкта управління (керівника) на інший об'єкт управління – соціальну систему освіти. Освітня система постійно розвивається, і менеджмент освітніх інновацій визначається як процес, внаслідок якого відбувається якісна трансформація цієї системи через впровадження новаторських ідей, методів та підходів [6, с. 15].

Виходячи із вищезазначеного, поняття «інноваційний менеджмент» і «менеджмент освітніх інновацій» використовуються для опису сукупності принципів, методів і форм управління інноваційним процесом та інноваційною діяльністю. Вони зосереджуються на розвитку нових ідей, стратегій та реалізації інноваційних проєктів. Таким чином, можна стверджувати, що в контексті нашого дослідження і практичної діяльності ці терміни вважаємо синонімами.

Однією із інновацій, які варто запроваджувати у закладі дошкільної освіти є освітня модель STEM. STEM-освіта забезпечує цілісний підхід до навчання, де діти мають можливість поєднувати наукові знання з технологічними розробками, інженерними рішеннями та математичними концепціями. Вона стимулює дитячу допитливість, критичне мислення, проблемне розв'язування та творчий підхід до вирішення завдань. Запровадження освітньої моделі STEM у закладах дошкільної освіти дозволяє створити сприятливе освітнє середовище, де діти можуть розвивати свої таланти та здібності, сприяти розумінню науки та технологій, а також готувати їх до майбутніх викликів сучасного світу.

Освітня модель STEM – це один із трендів у світовій освіті, який має на увазі змішане середовище навчання, й показує підростаючому поколінню, як застосовувати науку та мистецтво разом у повсякденному житті. Розвиток умінь отримувати, переробляти та практично використовувати отриману інформацію і лежить в основі програми STEM-освіти [2, с. 21].

На сьогоднішній день немає єдиного визначення поняття STEM-освіти. STEM-освіта є педагогічною технологією, що спрямована на формування та розвиток розумово-пізнавальних і творчих якостей дітей. В широкому контексті це поняття визначається як освітня стратегія, спрямована на інтеграцію навчання у галузях науки, техніки, інженерії та математики. Рівень сформованості цих навичок і компетенцій визначає конкурентну спроможність особистості на сучасному ринку праці. STEM (від англ. Science – природничі науки; Technology – технології; Engineering – інжиніринг, проектування, дизайн; Mathematics – математика) – «термін, який означає сучасну освітню парадигму в розв'язанні питань освітньої політики та формування навчальних програм на основі інтеграції природничо математичних дисциплін і технологій, зокрема інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ)» [3, с. 8].

Відмінною особливістю даної педагогічної системи є те, що STEM-технологія може успішно використовуватися в рамках основної освітньої програми дошкільної освіти, а кожен її освітній розділ самостійно застосовуватися в різних формах освітнього процесу. STEM-технологію необхідно використовувати вже в освітній взаємодії з дітьми дошкільного віку, оскільки наші діти мають бути готові до шкільних інновацій, створення проєктів та вміння реалізовувати їх у реальності. Запровадження STEM-проєктів демонструє дітям можливість застосування науково-технічних знань у реальному житті за допомогою практичних занять [3, с. 8].

Часто ми чуємо поняття «STEM», «STEAM», «STREAM». STEM, STEAM та STREAM є акронімами, що використовуються в освітній сфері для позначення підходів до навчання, що поєднують природничі науки, технологію, інжиніринг, математику та, в залежності від варіації, мистецтво, читання та письмо. Ці підходи спрямовані на розвиток комплексних навичок, таких як критичне мислення, творчість та проблемне мислення.

STREAM включає читання та письмо, має зацікавити дошкільників, допомагаючи розвивати мовленнєві та літературні навички разом з природничими науками, технікою, інженерним мисленням, мистецтвом та математикою. STEAM, де додано мистецтво, націлено на середню та старшу школу, розширюючи підхід до включення творчого мислення та художніх елементів у навчання природничих наук, технікою, інженерним мисленням, математики.

STEM, який використовується в профільній та вищій освіті, зосереджується на природничих науках, техніці, інженерним мисленням та математиці без прямого включення мистецтва або мовленнєвих навичок. Використання цих підходів в навчанні сприяє розвитку інтегрованих навичок, підготовці діток до сучасного світу та формуванню інноваційного мислення.

Отже, STREAM – це освітня модель, яка інтегрує в собі природничі науки (Science), технології (Technology), інжиніринг (Engineering), математику (Mathematics), читання (Reading) та письмо (Writing). STREAM-освіта спрямована на розвиток у дітей дошкільного віку комплексних навичок, таких як критичне мислення, творчість та проблемне мислення

Тож, на основі аналізу наукових джерел, ми сформуваємо понятійне коло нашого дослідження до якого входять наступні поняття: менеджмент, педагогічний менеджмент, інновація, інноваційний педагогічний менеджмент, менеджмент освітніх інновацій. Таким чином, управління розвитком закладу дошкільної освіти вимагає інноваційного підходу та застосування менеджменту освітніх інновацій. Це означає постійний пошук нових ідей, ефективного використання ресурсів, сприяння розвитку педагогічних кадрів та підвищення якості освіти.

Методичний аспект інноваційного педагогічного менеджменту є важливим елементом діяльності закладу дошкільної освіти. Він включає набір педагогічних методик, стратегій, інструментів та рекомендацій, які сприяють впровадженню інноваційних підходів у освітній процес закладу дошкільної освіти. Цей інструментарій допомагає керівникам і педагогам (вихователям) здійснювати ефективно планування, організацію та контроль за інноваційними проєктами, розвивати креативність та саморозвиток, а також покращувати якість освітнього процесу в закладі дошкільної освіти.

У сфері управління освітніми інноваціями, так само, як і в загальній теорії управління соціально-педагогічними системами, до яких відносяться заклади дошкільної освіти, суб'єктами є керівники освітніх установ. Вони беруть активну участь у розробці, експерименті, апробації, впровадженні та застосуванні освітніх інновацій. Об'єктами управління в цьому контексті є діяльність педагогічних і методичних працівників у сфері застосування освітніх інновацій, тобто сам процес інноваційної освітньої діяльності.

Інноваційний менеджмент у закладі дошкільної освіти спрямований на вирішення проблем самого закладу та адаптації його до нових умов діяльності. Це передбачає врахування змін, що відбуваються в оточуючому середовищі, та забезпечення ефективного розвитку закладу дошкільної освіти.

Основними законодавчими та нормативно-правовими документами, які регламентують здійснення інноваційної діяльності в закладі дошкільної освіти, є: Закон України «Про інноваційну діяльність»; Закон України «Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні»; Наказ Міністерства освіти і науки України «Про затвердження Положення про порядок здійснення інноваційної освітньої діяльності» та ін.

Менеджмент освітніх інновацій керується конкретними принципами, які служать визначальними нормами та орієнтирами для забезпечення успішності та ефективної діяльності. Серед основних принципів реалізації інновацій в освіті можна визначити гуманізм, демократизм, оптимальність, національну спрямованість, єдність загальнолюдського і національного характеру навчання, співтворчість, життєтворчість, диференціацію та індивідуалізацію, оптимізацію і відкритість, інноваційність. Принцип інноваційності займає важливе місце серед сучасних принципів менеджменту освітніх організацій, визначаючи необхідність постійного оновлення освітнього процесу через впровадження освітніх інновацій та впроваджуючи організаційно-управлінські, фінансово-економічні та психолого-педагогічні зміни.

Аналіз наукових досліджень Ісайкіної О. Д. світчить про те, що внаслідок інноваційної діяльності, управління закладами дошкільної освіти визначається рядом організаційно-управлінських змін, серед яких важливими є:

1. Модульна структура управління закладом освіти:

- За видами діяльності (виховна, навчальна, управлінська).

- За формами управління (формальна – державна, неформальна – громадська).

- За суб'єктами й об'єктами управління (керівник навчального закладу, керівник інноваційного проекту в навчальному закладі, учасники інноваційної діяльності).

2. Організаційно-структурні, економічні, психологічні, діагностичні, інформаційні форми і методи управління:

- Створюють умови для оперативного, ефективного, оригінального і нестандартного прийняття керівником управлінського рішення.

3. Проектно-інноваційна модель управління:

- Керівник підтримує діяльність авторів і учасників інноваційних проектів на різних етапах інноваційного процесу.

- Забезпечує вирішення найважливіших проблем освіти на певному етапі її розвитку.

4. Управління за цілями:

- Забезпечує визначення і досягнення стратегічних цілей управлінської діяльності.

5. Максимальне можливе залучення органів громадськості до управління:

- Розвиток самоуправління шкільної молоді.

6. Економічне стимулювання педагогів-новаторів.

7. Підтримка конкуренції та підприємництва.

8. Різноманітність і рівноправність усіх форм організації інноваційної діяльності.

9. Максимальне використання надбань світової науки та техніки в галузі освіти [5, с. 11].

У психолого-педагогічних змінах реалізовано повні можливості учасників освітнього процесу та їхня рівність. Увага акцентується на пріоритеті загальнолюдських цінностей, забезпеченні вільного доступу до результатів, своєчасному і гнучкому контролю за основними критеріями діяльності та реалізації реальних вимог і стандартів.

Отже, насправді виникає необхідність розвитку управлінської культури керівника закладу дошкільної освіти з використанням наукових досягнень педагогіки, психології, філософії, соціального управління, а також урахування вітчизняного та світового досвіду на засадах демократизації та гуманізації, з врахуванням індивідуального підходу в умовах неперервної освіти.

У дослідженнях Соколенко Т. М. акцентується увага на те, що інноваційна діяльність керівника означає аспекти його професійної роботи, які спрямовані на впровадження нововведень. Така діяльність проймає кілька етапів розвитку освітньої інновації: творення, освоєння (теоретичний), апробація (організаційно-практичний, аналітичний), впровадження, етап насичення (може

супроводжуватися рутинізацією), спад (криза, завершення), іррадіація (поширення, модернізація).

1. «Перший етап – творення – ініціація нововведення і прийняття рішення про необхідність впровадження новацій певного типу. Ініціація може бути викликана до життя внутрішнім спонуканням лідера організації, але швидше за все причиною служить зовнішній або внутрішній тиск: наказ міністерства, зміни та процеси всередині самої організації. В нормі стратегія інновацій та аналітична робота щодо її впровадження повинна проводитися керівником в ранзі директора ЗОП, заступника). На практиці ж часто ініціатива нововведення йде не зверху, а знизу – від педагогів новаторів.

2. Другий етап – теоретичний, тобто обґрунтування та опрацювання інновацій на основі психолого-педагогічного аналізу, прогнозування того, як буде розвиватися інноваційний процес і які його негативні і позитивні наслідки (економічні, юридичні та под.). Цей етап є найскладнішим, оскільки педагогічні роздуми і здатність помислити іншу педагогічну реальність, припускають: володіння психолого-педагогічною теорією; уміння побудувати єдину концепцію зі своїх ідей; обґрунтування необхідності чи неминучості інновації; виділення факторів, що сприяють впровадженню нововведення. Цей етап передбачає також інформаційне забезпечення планованого нововведення. Ретельна робота на другому етапі спричиняє успіх на етапі впровадження інновацій в педагогічний процес.

3. Третій етап – організаційно-практичний – це створення нових структур, що сприяють освоєнню нововведення: лабораторій, експериментальних, творчих груп та ін. Ці структури повинні бути мобільними, самостійними і незалежними. На цьому етапі важливо знайти прихильників інноваційної ідеї, особливо з числа впливових і авторитетних в організації осіб. Крім того, треба передбачити ставлення до новації багатьох інших співробітників з числа тих, кого прямо торкнуться ці нововведення. Цей етап інноваційного процесу закінчується переконанням більшості членів організації в необхідності нововведень і створенні сприятливого емоційно-мотиваційного фону.

4. Четвертий етап – аналітичний – це узагальнення та аналіз отриманої моделі. На цьому етапі треба усвідомити, на якому рівні здійснюється інноваційний процес; співвіднести стан освітньої установи в цілому (або стан викладання конкретного предмета) з тим прогностичним станом, якого передбачалося досягти в результаті нововведення. Якщо відповідності не відбулося, треба знайти відповідь на питання: чому?

5. П'ятий етап – впровадження, воно може бути пробним, а потім – і повним. Успіх на цьому етапі залежить від трьох чинників: від матеріально-технічної бази закладу дошкільної освіти (або освітнього середовища), де здійснюється нововведення; від кваліфікації педагогів і керівників, від їхнього ставлення до інновацій взагалі, від їхньої творчої активності; від морально-психологічного клімату в організації (ступеня конфліктності, ступеня згуртованості співробітників, плинності кадрів, суспільної оцінки їхньої праці та ін.)» [6, с. 21-24].

Висока конфліктність у відносинах «вихователь-вихователь» стає суттєвими перешкодами для успішного впровадження нововведень. Найбільш успішні результати спостерігаються у невеликих колективах, де легше проводити психологічну підготовку персоналу до нововведень та швидше викликати у співробітників ентузіазм і віру в успіх. Для ефективного впровадження керівником освітніх інновацій у освітній процес закладу дошкільної освіти визначають такі умови, як: *соціально-педагогічні* (забезпечуються шляхом реалізації принципів демократизації та гуманізації освітнього процесу й управління ним); *організаційно-педагогічні* (можливі у разі відповідного фінансування інноваційної діяльності закладу; створення системи спеціальних стимулів для реалізації освітніх інновацій; встановлення наукових, юридичних та економічних зв'язків із науковими установами, організаціями, вузами; пропагування та розповсюдження продуктів інноваційної діяльності; налагодження взаємовигідних зв'язків із інноваційними центрами, фондами, які сприяють впровадженню нових освітніх технологій); *психолого-педагогічні* (гарантуються систематичним інформуванням вихователів з педагогічних питань; входженням закладу в інноваційну інфраструктуру; забезпеченням безперервного систематичного зв'язку працівників закладу з вітчизняними та зарубіжними науковцями, психологами, педагогами, соціологами; науково-теоретичним ознайомленням з основами експериментально-дослідницької діяльності; готовністю працівників закладу дошкільної освіти працювати в інноваційному режимі; формуванням у них «інноваційної культури»)» [1, с. 37].

Ефективність управління в освітньому секторі визначається технологічністю. Застосування управлінських технологій дозволяє керівникові взаємодіяти з педагогами, батьками та громадськістю. До найбільш поширених технологій в управлінні закладу дошкільної освіти слід віднести: технології проектування; технології планування; технології прийняття управлінського рішення; технології стимулювання інноваційної діяльності; PR-технології; маркетингові технології.

Аксіологічний підхід у формулюванні запитів ринку освіти є основою для таких технологій. Нові управлінські технології передбачають застосування новаторських методів управління закладом, при цьому моделювання та проектування вважаються ключовими. Моделювання, як процес конструювання та вивчення моделей, дозволяє освітньому менеджеру (керівнику) виокремлювати стратегічні об'єкти управління, такі як розробка нових концепцій у закладі, нових управлінських технологій та нових механізмів управління.

До основних методів прогнозування управлінських рішень відносять: нормативний, експериментальний, параметричний, експертний, функціональний, комбінований та інші.

Основними завданнями прогнозування є: аналіз і визначення основних тенденцій розвитку у визначеній галузі; відбір та ідентифікація показників, які суттєво впливають на об'єкт прогнозування; вибір методів прогнозування, які найкраще відповідають конкретним умовам та характеристикам досліджуваної величини; визначення показників якості об'єкта, що дозволяють оцінити

ефективність та точність прогнозів; прогнозування параметрів організаційно-технічного рівня елементів об'єкта з метою забезпечення найбільш точних та корисних результатів.

Технологія проектування дозволяє реалізувати стратегії розвитку освітнього закладу дошкільної освіти та робить управління програмно-цільовим. Проектування конкретної системи управління має вмещувати такі елементи: місце і значення даної системи в загальній системі управління; системні властивості даної системи, її функціональні можливості; основні компоненти системи; суб'єкти системи; ціннісно-нормативний компонент; місія, спрямованість, цілі; результативний компонент (продукти, кінцеві результати); змістовий компонент (зміст діяльності); технологічний компонент (методи, засоби діяльності); організаційний компонент (організаційна структура, форми організації); ресурсний компонент (ресурси, їх забезпечення); умови діяльності; прогностичний компонент (процес управління, організаційні механізми); зв'язки і відносини між компонентами системи; зв'язки і відносини між з іншими системами.

Серед концептуальних моделей управління закладом освіти програмно-цільовий підхід є одним з пріоритетних. Цільовий підхід містить декілька рівнів, що пов'язані між собою: визначення місії (призначення, формулювання генеральної мети; декомпозиція мети; вимірювання результатів). Мета визначається як запрограмований результат, тому обов'язковими вимогами до мети є поділ її на цілі, конкретність складових та її вимірюваність.

Управління інноваційними процесами в сучасних освітніх закладах охоплює всі аспекти управлінської діяльності, включаючи функції, методи та технології інноваційного менеджменту. Проте, для ефективного управління інноваційним потенціалом закладу дошкільної освіти, необхідно враховувати ключові фактори, які впливають на його розвиток і визначають якість управління. Серед цих факторів варто виокремити:

- наявність стратегії інноваційного розвитку ЗДО: орієнтація на інноваційні процеси повинна бути визначеною частиною загальної стратегії закладу освіти.

- готовність вихователів до інноваційної діяльності: активна участь та готовність педагогічного персоналу до прийняття інновацій є важливим фактором успіху.

- сприятливі соціально-психологічні умови для інноваційних змін: створення сприятливого середовища для прийняття та впровадження новаторських ідей.

- ресурсне забезпечення інноваційних змін: надання необхідних матеріальних та людських ресурсів для впровадження інновацій.

- професійна компетентність суб'єктів управління інноваційними процесами: наявність високоінтелектуального та кваліфікованого керівництва, здатного ефективно керувати інноваційними ініціативами.

Успішне управління нововведеннями залежить від кількох ключових аспектів, які визначають стратегію, організацію та контроль інноваційної діяльності. Ці аспекти включають цілі, засоби управлінського впливу,

функціональний склад, організаційні структури, технології та підходи. Особливу вагу в цьому контексті має стратегія управління інноваційною діяльністю. Вона визначає напрямок розвитку інноваційної інфраструктури, встановлює пріоритети інноваційної діяльності та сприяє створенню інноваційного клімату в закладі дошкільної освіти. Плановість, прогнозованість та системність вважаються важливими показниками якості впровадження змін, що сприяють успішному розвитку інновацій в освітньому середовищі.

До ключових умов успішного управління змінами в закладі дошкільної освіти відносять:

1. Визначення і ранжування довгострокових цілей (чітке визначення і структурування довгострокових цілей управлінських та педагогічних процесів).
2. Формування стратегії та довгострокового плану розвитку (розробка стратегії, яка відображає визначені цілі, та плану розвитку відповідно до обраної стратегії).
3. Постійне оцінювання та критичний розгляд шляхів досягнення цілей (систематичне оцінювання та аналіз можливих шляхів досягнення поставлених цілей).
4. Запровадження актуальних інновацій (впровадження інновацій, які відповідають поточним викликам та тенденціям в освіті).
5. Вибір об'єктів управління та поступове здійснення управлінських рішень (визначення об'єктів управління та поетапне реалізація управлінських рішень для забезпечення ефективної адаптації до змін).
6. Адаптація до несподіваних змін (гнучкість та адаптивність управлінських підходів для ефективної реакції на несподівані зміни в управлінських процесах).
7. Професійне і творче зростання кадрів (сприяння професійному та творчому розвитку персоналу для забезпечення високої якості освіти).

В управлінні інноваційними процесами велике значення мають механізми управління, зокрема:

Забезпечення умов для інноваційної діяльності:

- Нормативно-правове регулювання, що визначає правила та умови для впровадження інновацій.
- Організаційно-управлінські заходи для створення сприятливого середовища для інновацій.
- Соціально-психологічні заходи для підтримки позитивного ставлення до інновацій серед персоналу.

Інтенсифікація інноваційних процесів:

- Стимулювання ризику та ініціатив для підтримки та поширення інновацій.
- Створення атмосфери інноваційного середовища, сприяння творчості та відкритості до новаторських ідей.

Забезпечення системності і організованості інноваційних процесів:

- Етапність та процедурність впровадження інновацій, що дозволяє систематизувати та керувати процесом.
- Оптимізація інформаційного обміну в інноваційних процесах:
- Забезпечення ефективного обміну інформацією між усіма учасниками інноваційних процесів.